

Makasin sängyssäni katse kohti kattoa. Pitkät, punaiset hiukseni sojottivat eri suuntiin tyynyn päällä. Olin maannut siinä tunteja. Taas. Vaihtelin asentoa usein. Katsoin lopulta kelloa kännykästäni, 2.47. "Fuuuck" ajattelin. Vihdoin sain unta. Heräsin säpsähtäen kännykkäni herätyskellon sointiin. Avasin silmäni hitaasti ja sammutin herätyksen. Otin kännykän käteen ja aloin katsomaan whatsAppi'sta tulleita viestejä. Kaikki viestit olivat joistain ryhmistä. Laitoin kännykkäni sängylle ja yritin nousta sängystä ylös, se oli hankalaa, niinkuin aina. Puin nopeasti mustan topin, mustat farkut ja mustavalkoisen ruutupaidan. Lisäksi laitoin pari korua vasempaan ranteeseeni. Tein nopeasti loput aamurutiinistani, johon kuului hampaiden pesu ja hiusten harjaaminen. Vilkaisin kelloa joka oli jo 7.44. puin mustan nahkatakkiini, heitin repun selkääni ja nappasin avaimet pöydältä. Ulos päästyäni aukaisin pyöräni lukon ja lähdin pyöräilemään mustalla jopollani kohti koulua. Ensimmäiset tunnit matelivat. Istuin koko päivän yksin. Seisokselin välkillä hiljaa joidenkin muiden 9.e luokkalaisten kanssa, opettajat tulevat muuten kyselemään koko ajan miksi olen yksin. Kotiin päästyäni kaaduin sängylleni. "Miten koulupäivä meni?" Äiti huuteli alakerrasta. "Normaalisti" huusin takaisin. "En pidä tuosta vastauksesta neiti" äiti huusi hiukan ärtyneenä. "Ok" vastasin vain lyhyesti, en jaksanut kuunnella äidin valitusta. Katselin peilikuvaani itseni kokoisesta peilistä. Katselin vain sitä, näin ruman ja lihavan hahmon. Riisuin ruutupaitani viereiselle sohvalle. Vedin vasenta kättäni oikeaa käsivartta pitkin katsellen rumia arpia jotka paljastuivat toisen käteni alta. Olin tehnyt ne itse, kynsilläni, raapinut vähän sieltä ja täältä. Lopulta aloin nyyhkyttämään hiljaisesti. (Hehe tää on mun ensimmäinen pitkään aikaan kirjoitettu novelli/tarina)